

[PRZEKLINACZ *sb m*

e prawdopodobnie jasne (*tak w przeklęty*); *a* *pochylone*.

sg N przeklinącz. *pl N* przeklinącze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Ten, kto komuś złorzeczy, złorzeczący:przeklinacz czyj [= kogo]: BudBib Gen 27/29 (Linde) cf W przeciwstawieniu.*

W połączeniu szeregowym: zabijacze, zwadzce, swarce, gniewliwe, rozbojce, przeklinacze uporliwe, naśmiewce a wzgardzające bliźniego swego, wszyscy są przestępce a złamce tego rozkazania pańskiego. RejKat 11.

W przeciwstawieniu: »przeklinacz ... błogosławiciel«: przeklinacz twoy [maledicentes tibi]/ przeklęty [!]/ á błogosławiiciel twoy/ błogosławiony. BudBib Gen 27/29 (Linde).

2. *Egzorcysta, wypędzający złe duchy: przeklinacz Exorcista. Volck Ttt4.*

Synonimy: 1. przeklinający, złomowca, złorzeczący; 2. egzorcysta, poprzysięgacz, zaklinacz.

MN